

РИМЛЯНЕ.

НАЧАЛО НА РИМСКЪ-ТЪ ДРЪЖАВЪ.

§. 31. — Римляне-ти сж послѣдній историческый народъ въ древнѣ-тѣх исторіяхъ.

Римъ лѣжи въ Италіѣ, у кой-то въ старинѣ живѣли различни народи, измежду кои-то най-лични сж были: Етрускы или Тирени у Етруріѣ (сег. Тоскана), Латинци на югъ отъ Тибръ у Лаціумъ, Сабиняне и Самнитяне въ Срѣднѣ Италіѣ, Гръци въ Долнѣ Италіѣ и друзи. Отъ тѣх народы испослѣ станѣлъ Римскый народъ, кой-то, както щемъ видимъ, обладалъ цѣлый позватый му свѣтъ. За начало-то на Римъ приказва ся така. Кога-то Гръци-ти съсипали Трою, Еней, единъ отъ Троянскы-ты войводы, дошълъ въ Лаціумъ, оженилъ ся за Ливиніѣ, дъщеріѣ на Латинскый царь и за нейнѣ честь основалъ градъ Лавиніумъ. Сынъ му Асканій основалъ градъ Алба-Лонга, гдѣ-то царували потомци-ти му. Сынове-ти на 15-го Алба-Лонгскаго царя Нумиторъ и Амулій мразили ся единъ другъ, и Амулій испхдилъ отъ прѣстола брата си Нумитора, а близнечета-та отъ дъщеріѣ му (Реня-Силвіѣ) Ромула и Рема заповѣдалъ да врьлятъ въ Тибръ. Пастырь Фаустилъ избавилъ ги отъ смръть и отхранилъ ги като свои дѣтца. Кога порасели, тѣх ся отличили отъ другы-ты пастыри по юначество. Еднажъ Амуліеви-ти слугы уловили Рема и довели го при царя като немирень чловѣкъ. Ромулъ зачюлъ това, събралъ единъ купъ пастыри, съ кои-то нападнѣлъ на Алба-Лонгъ, убилъ Амулія и освободилъ брата си и дѣда си Нумитора. Нумиторъ станѣлъ пакъ Алба-лонгскый царь, а Ромулъ и Ремъ излѣзли изъ Албъ, та при Р. Тибръ на единъ връхъ основали новъ градъ, кой-то ся нарѣче Римъ 753 л. прѣди Р. Х. (убіеніе на Рема). Число-то на житеди-ты наскоро ся